

عنوان مقاله:

مقایسه ابعاد حرمت خود در دانش آموزان نارساخوان و عادی پایه های سوم تا پنجم ابتدایی شهر تهران

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فرشته باعزت

بهرام صالح صدق پور

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر، تاثیر نارساخوانی بر ابعاد حرمت خود در دانش آموزان مبتلا به نارساخوانی بررسی شده است. هدف از انجام این پژوهش، مقایسه میزان حرمت خود عمومی، تحصیلی، جسمانی، خانوادگی و اجتماعی دانش آموزان نارساخوان و عادی است. روش این پژوهش از نوع کاربردی است و روش انجام آن زمینه ای است. جامعه آماری پژوهش، کلیه دانش آموزان نارساخوان و عادی پایه های سوم تا پنجم ابتدایی شهر تهران بود. به منظور انجام این پژوهش، ابتدا تعداد ۴۰ دانش آموز نارساخوان در مقطع ابتدایی پس از اجرای آزمون های تشخیصی (آزمون هوشی و کسلر کودکان و آزمون اختلال خواندن) به شیوه نمونه گیری تصادفی خوشه ای چند مرحله ای به طور تصادفی انتخاب شدند. سپس ۴۰ دانش آموز عادی از مقطع ابتدایی به منظور مقایسه با دانش آموزان نارساخوان به صورت هدفمند انتخاب شدند. سپس، از پرسشنامه پپ برای اندازه گیری میزان حرمت خود دانش آموزان نارساخوان و عادی استفاده شد. در پایان داده های به دست آمده از طریق روشهای آماری تحلیل واریانس چند گانه (مانوا) و تحلیل واریانس یک راهه تجزیه و تحلیل شد. بر مبنای نتایج این پژوهش، بین حرمت خود عمومی، تحصیلی، خانوادگی و اجتماعی بین دانش آموزان نارساخوان و عادی تفاوت معنا داری مشاهده شد، اما بین حرمت خود جسمانی کودکان نارساخوان و عادی تفاوت معنا داری دیده نشد. به عبارت دیگر، کودکان نارساخوان در مقایسه با کودکان عادی حرمت خود عمومی، تحصیلی، خانوادگی و اجتماعی کمتری دارند. اما هر دو گروه حرمت خود جسمانی یکسانی داشتند. بنابراین، بر مبنای نتایج این پژوهش، می توان به مسئولان آموزش و پرورش پیشنهاد کرد با به کار بردن راهبرد های آموزشی موثر در جهت افزایش میزان حرمت خود کودکان نارساخوان بکوشند.

کلمات کلیدی:

حرمت خود، دانش آموزان نارساخوان، دانش آموزان عادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404970>

